

RICHTLIJN NR. B028 RESERVERING UITVAARTKOSTEN BIJ VERMOGENSVASTSTELLING

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op artikel 31 eerste lid en artikel 34 tweede lid onderdeel a Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B028 Reservering uitvaartkosten bij vermogensvaststelling

Artikel I

Richtlijn nr. B028 wordt als volgt ingevuld:

Een ieder wordt geacht een verzekering af te hebben gesloten voor de kosten van begrafenis of crematie. Dit kan zowel een verzekering in natura zijn (bijvoorbeeld Dela) of een levensverzekering die in contanten uitkeert. De reserveringen, verzekering of anderszins, voor begrafenis of crematie worden in beginsel vrijgelaten.

Let bij een levensverzekering op de volgende aspecten:

- de waarde mag niet bovenmatig hoog zijn (richtbedrag € 3.394,00);
- bij een hogere polis mag de bijstandsafhankelijkheid bij het afsluiten van de polis in ieder geval niet voorzienbaar zijn geweest;
- het te goed wordt alleen bij overleden uitgekeerd en is niet tussentijds opvraagbaar of afkoopbaar.

Wanneer in plaats van een verzekering een bedrag in contanten is gereserveerd voor begrafenis kosten wordt dit alleen onder de volgende voorwaarden niet als vermogen aangemerkt:

- het geld is uitsluitend bestemd voor de kosten van een uitvaart en mag niet tussentijds opvraagbaar zijn (staat op een aparte rekening);
- het tegoed alleen bij overlijden kan worden opgenomen (er zal dus een gemachtigde zijn aangewezen die het geld kan opnemen), en;
- de waarde is niet bovenmatig hoog (richtbedrag € 3.394,00 per persoon).

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt aangegeven in hoeverre bij de vermogensvaststelling rekening wordt gehouden met de waarde van verzekeringen en/of reserveringen voor begrafenis- of crematiekosten.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B4.4 onderdeel 8.2.

Overwegingen

Er is geen juridische grondslag waarop het college de vermogensgrens voor belanghebbende kan verhogen met een bedrag aan reserveringen voor begrafenis- of crematiekosten. Artikel 34 WWB voorziet hier niet in. Overigens, ook de ABW voorziet hier niet in.

Indien de verzekering of reservering echter zodanig van vorm is dat gesteld moet worden dat belanghebbende hier niet over kan beschikken, dan kan het college deze op grond van artikel 31 lid 1 WWB niet als middel in aanmerking nemen. Dit zal zich met name voordoen bij uitvaartverzekeringen welke in natura uitkeren. Het vrijlaten van de waarde van de verzekering in natura is dus niet gelegen in de bestemming van de uitkering maar in het feit er niet over beschikt kan worden.

Ten aanzien van de bestemming heeft de CRvB reeds meermalen overwogen dat begrafenis kosten niet kunnen worden geacht te behoren tot de noodzakelijke kosten van het bestaan van de overledene (zie CRvB 28-01-2003, nr. 01/4196 NABW). Daaruit vloeit voort dat bij leven dus ook niet gereserveerd hoeft te worden voor uitvaartkosten.

In de WWB moet het strikt genomen niet mogelijk worden geacht om reserveringen voor kosten van begrafenis of crematie buiten beschouwing te laten bij de vermogensvaststelling. In de praktijk hebben echter veel gemeenten toch een dergelijke regeling. Deze is ontleend aan de niet meer van kracht zijnde Wet op de bejaardenoord, waarin voorzien werd in een vrijlating van het vermogen in verband met reserveringen voor begrafenis- of crematiekosten.

In het kader van gelijke behandeling van belanghebbende met een verzekering die in natura en die in contanten uitkeert lijkt het niet onredelijk om ook in het tweede geval een bedrag buiten beschouwing te laten.

RICHTLIJN NR. B075 UITVAARTKOSTEN

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B075 Uitvaartkosten

Artikel I

Richtlijn nr. B075 wordt als volgt ingevuld:

Omschrijving kosten

Alle kosten die verband houden met de begrafenis of crematie van een overledene, voor zover deze kosten noodzakelijk zijn.

Voorliggende voorzieningen

- uitvaart-, levens of ongevallenverzekering;
- een overlijdensuitkering krachtens een sociale zekerheidswet (bijvoorbeeld: ZW, WIA, Waz en Wajong) voorzover deze de overlijdensuitkering die ingevolge de WWB zou gelden overtreft;
- de Wet op de Lijkbezorging als geen beroep op de WWB mogelijk is;
- het vermogen in de nalatenschap:
 - bij een alleenstaande komt het gehele vermogen, inclusief het recht op vt, in de nalatenschap waaruit de kosten voor de begrafenis kunnen worden voldaan;
 - bij een echtpaar zonder kinderen waarvan een van de partners overlijdt, moet het verschil tussen de vermogensvrijlating voor een echtpaar en voor een alleenstaande worden aangewend voor deze kosten.

Hoogte bijzondere bijstand

Stem de hoogte van de bijzondere bijstand af op de volgende richtprijzen:

- Uittreksel overlijdensregister + wettelijke registratie	€ 29,00
- Vervoer naar rouwcentrum	€ 191,00
- Rouwcentrum	€ 475,00
- gebruik	
- verzorging	
- hygiënische behoeften	
- assistentie lijkshouwing	
- Kist	€ 515,00
- Rouwauto	€ 191,00
- Uitvaartdienst	€ 394,00
- Medewerker uitvaart	€ 81,00

- Begraafplaats + grafzerk / Crematorium	€ 761,00
- Verzorging ondernemer	€ 761,00
Maximum totaalbedrag	€ 3.398,00

De afzonderlijke kosten kunnen afwijken. Indien daartoe ruimte overblijft kunnen tot het maximum totaalbedrag eventuele andere kosten (zoals advertentie, drukwerk, bloemen en een koffietafel) worden meegenomen.

Vormen bijzondere bijstand

De bijzondere bijstand voor uitvaartkosten wordt in beginsel om niet verleend.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

De beschikking moet vermelden dat de belanghebbende verplicht is om de verleende bijstand te besteden aan het voldoen van zijn aandeel in de uitvaartkosten van de overledene.

Draagkrachtpercentage

Bepaal het draagkrachtpercentage overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Drempelbedrag

Bepaal het drempelbedrag overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven ten aanzien van de verlening van bijzondere bijstand voor de kosten van begravenis of crematie.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.7 onderdeel 2.

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor uitvaartkosten is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval, die naar oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht.

Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

De noodzakelijkheid van deze kosten hangt mede af van de vraag of deze kosten kunnen worden toegerekend aan belanghebbende. Dit is het geval indien belanghebbende de hoedanigheid van erfgenaam heeft aangenomen, of indien belanghebbende behoort tot de bloed- en aanverwanten jegens wie een verhaalsrecht voor deze kosten bestaat op grond van artikel 22 van de Wet op de lijkbezorging.

Nadrukkelijk wordt er van uitgegaan dat de uitvaartkosten niet behoren tot de noodzakelijke kosten van het bestaan van de overledene zelf. Bijstandsverlening aan overleden personen is immers niet mogelijk. Zie CRvB 28-01-2003, nr. 01/4196 NABW, CRvB 30-05-2000, nr. 98/5705 NABW en CRvB 19-12-2000, nr. 99/4038 NABW.

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

Van uitvaartkosten kan als vaststaand worden aangenomen dat deze kosten voortvloeien uit bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 35 lid 1 WWB.

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Van de overlijdensuitkering zoals die op grond van artikel 45 lid 5 WWB wordt verstrekt, kan gesteld worden dat dit geen voorliggende voorziening is voor de uitvaartkosten.

In de toelichting bij artikel 45 WWB wordt deze overlijdensuitkering gelijk gesteld met andere wetten op het terrein van de sociale zekerheid die ook een dergelijke overlijdensuitkering kennen. Daaruit en uit het feit dat deze overlijdensuitkering wordt uitbetaald aan een nabestaande, kan de conclusie worden getrokken dat ook overlijdensuitkering op grond van andere sociale wetten naar hun aard niet bedoeld zijn om te voorzien in de uitvaartkosten.

Sociale-zekerheidsuitkeringen anders dan een WWB-uitkering vallen onder het begrip inkomen als bedoeld in artikel 32 WWB. Een overlijdensuitkering op grond van een van deze wetten kan dus leiden tot inkomstenkorting of draagkracht. Let wel: de bijstandsuitkering zelf is geen inkomen in de zin van artikel 32 WWB (zie CRvB 25-02-2003, nrs. 00/462 NABW e.a. en CRvB 18-02-2003, nr. 00/5181 NABW. Betreffende uitspraken zien overigens nog op het oude artikel 47 Abw, maar dat is in dit opzicht niet anders dan artikel 32 WWB.)

Stikt genomen blijft de noodzaak om uitvaarkosten te voldoen beperkt tot de belanghebbende die in rechte zou kunnen worden aangesproken voor deze kosten.

RICHTLIJN NR. B078 KOSTEN RECHTSBIJSTAND

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B078 Kosten rechtsbijstand

Artikel I

Richtlijn nr. B078 wordt als volgt ingevuld:

Omschrijving kosten

Het betreft de kosten met betrekking tot het voeren van procedures bij de rechter. Voorbeelden hiervan zijn: de eigen bijdrage voor een advocaat, griffierecht en reiskosten.

Voorliggende voorzieningen

De Wet op de rechtsbijstand (Wrb) vergoedt de kosten van een op grond van deze wet toegevoegde advocaat. Daarbij geldt een eigen bijdrage waarvan de hoogte afhankelijk is van het inkomen van de belanghebbende. Voor hen wier inkomen per maand niet hoger is dan de bijstandsnorm, geldt een eigen bijdrage van € 98,00 per zaak. (Bedragen gelden per 01-01-2009 op grond van de Wrb). Er wordt alleen een advocaat toegevoegd indien de Raad voor de rechtsbijstand de procedure noodzakelijk acht.

Het Besluit proceskosten bestuursrecht (Stb. 1993, 763) geldt als een toereikende en passende voorliggende voorziening voor de reiskosten die de belanghebbende heeft gemaakt in verband met het bijwonen van rechtszittingen van bestuursrechters (artikel 15 lid 1 WWB en CRvB 30-03-1999, nrs. 97/5836 en 97/5838 ABW). Voorbeelden van bestuursrechters zijn: de sector bestuursrecht van de rechtbank, de Centrale Raad van Beroep en de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Ook een rechtsbijstandsverzekering kan een voorliggende voorziening zijn. De belanghebbende moet dan wel over zo'n verzekering beschikken. Het feit dat de belanghebbende geen rechtsbijstandsverzekering heeft afgesloten is geen grond om een verzoek om bijzondere bijstand in de kosten van rechtsbijstand af te wijzen.

Recht op bijzondere bijstand

Er bestaat recht op bijzondere bijstand voor de kosten van rechtsbijstand en griffierecht indien deze kosten noodzakelijk zijn. De noodzakelijkheid kan in beginsel worden aangenomen indien er een advocaat is toegevoegd op grond van de Wrb (zie CRvB 30-03-1999, nrs. 97/5836 en 97/5838 ABW en CRvB 23-11-1999 nrs. 98/6296 ABW en 98/6298 ABW zit samen met 98/5150 NABW). De aard van het rechtsgeding doet dan niet meer ter zake. Gemeentelijk beleid dat bijvoorbeeld bijzondere bijstand voor kosten van rechtshulp in strafzaken uitsluit is volgens de rechter derhalve niet aanvaardbaar en zelfs in strijd met de wet. Er kan niet worden gesteld dat deze kosten niet tot de noodzakelijke kosten van het bestaan behoren

omdat deze voorkomen hadden kunnen worden. (Pres. CRvB 31-03-1999 nr. 97/743 ABW-VV, JABW 1999, 73).

Omgekeerd geldt dat indien het verzoek om toevoeging van een advocaat op grond van de Wrb is afgewezen, de procedure in beginsel niet noodzakelijk is. Wijs in dat geval het verzoek om bijzondere bijstand af. Motiveer de afwijzing met de stelling dat de Wrb dient te worden beschouwd als een aan de Wwb voorliggende voorziening die toereikend en passend is (artikel 15 lid 1 WWB en CRvB 16-03-1999, nrs. 97/7104 en 97/10665 ABW).

De volgende kosten komen in beginsel nooit in aanmerking voor bijzondere bijstand:

- De proceskosten van de tegenpartij, indien de belanghebbende wordt veroordeeld om deze te betalen. Alleen bij indien er sprake is van bijzondere omstandigheden komen deze kosten toch voor vergoeding in aanmerking (voorbeeld: de procedure is gestart op advies van gemeente).
- Vertaalkosten. Advocaten kunnen namelijk kosteloos gebruik kunnen maken van een gesubsidieerd tolkencentrum. Dus ook documenten van cliënten in een echtscheidingsprocedure mits die via een advocaat worden aangeboden. De documenten worden niet beëdigd vertaald. Als dat in een procedure noodzakelijk is, dan kan dat niet via het tolkencentrum. De vraag is wel of in een dergelijke procedure een beëdigde vertaling noodzakelijk is. Dat zal in het algemeen zijn als er een geschil is over de inhoud. In beginsel dus geen bijzondere bijstand voor vertaalkosten, tenzij de noodzaak van een beëdigde vertaling is aangetoond.
- Reiskosten voor het bijwonen van rechtszittingen van bestuursrechters. Hiervoor bestaat een voorliggende voorziening (zie hiervoor onder het kopje 'Voorliggende voorzieningen').

Hoogte bijzondere bijstand

De hoogte van de bijzondere bijstand is gelijk aan de werkelijk gemaakte kosten. De belanghebbende dient hiervan bewijsstukken te overleggen.

Vorm en betaling bijzondere bijstand

Verleen de bijzondere bijstand voor kosten van rechtsbijstand in beginsel om niet (artikel 48 lid 1 WWB). Indien de kosten het gevolg zijn van een tekortschietende besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan, verleen de bijzondere bijstand dan in de vorm van borgtocht of een geldlening (artikel 48 lid 2 aanhef en onder b WWB; zie ook paragraaf B9.3).

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

- De verplichting om uit de toegekende bijzondere bijstand de betreffende kosten te voldoen.
- De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen.
- De verplichting om, indien mogelijk, te verzoeken om veroordeling van de tegenpartij in de proceskosten.
- Indien nodig: specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht (zie paragraaf B9.3 onder het kopje "Verplichtingen", onderdeel 9).

Draagkrachtpercentage

Bepaal de draagkracht overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Drempelbedrag

Bepaal het drempelbedrag overeenkomstig de hoofdregel (zie paragraaf B7.3)

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven ten aanzien van het verstrekken van bijzondere bijstand voor de kosten met betrekking tot rechtsbijstand.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.8 onderdeel 4.6.

Overwegingen

Het recht op bijzonder bijstand voor de kosten van rechtsbijstand is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

De Wet op de rechtsbijstand (Wrb) moet met betrekking tot de proceskosten in beginsel als een aan de bijstandsverlening in de weg staande voorliggende voorziening worden beschouwd. Indien een belanghebbende niet in aanmerking komt voor een toevoeging van een advocaat, omdat de wetgever het bieden van door de overheid gefinancierde rechtsbijstand in betreffende omstandigheden niet noodzakelijk heeft geacht, staat artikel 15 lid 1 WWB aan bijstandsverlening in de weg. Tenzij er zich zeer dringende redenen voordoen als bedoeld in artikel 16 lid 1 WWB. Zie ook Vزر. CRvB 28-07-2003, nrs. 03/2659 NABW-VV e.a., Vزر. CRvB 28-07-2003, nrs. 03/2860 NABW-VV e.a. en Vزر. CRvB 08-10-2002, nrs. 02/4035 NABW-VV e.a..

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantoonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

Indien op grond van een toevoeging krachtens de Wrb rechtsbijstand is/wordt verleend, dient in

beginsel de noodzaak voor het verlenen van rechtshulp te worden aangenomen. Het is daarbij niet meer van belang waarover geprocedeerd wordt. Zie CRvB 23-11-1999, nrs. 98/5150 ABW e.a. en CRvB 31-10-2006, nr. 06/3262 WWB. Beleidsregels die de bijstandsverlening categoriaal beperken tot de kosten van bepaalde gerechtelijke procedures (bijvoorbeeld: die kosten worden gemaakt in verband met voorwaarden, verbonden aan de uitkering, die gericht zijn op het verwerven of behouden van inkomsten) zijn in strijd met artikel 35 lid 1 WWB, omdat daarmee wordt miskend dat de noodzaak voor het verlenen van rechtsbijstand in beginsel ook kan worden aangenomen indien op grond van de Wrb een toevoeging is verleend ter zake van andere in de Nederlandse rechtssfeer liggende rechtsbelangen.

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?

Het is vaste jurisprudentie dat onder bepaalde omstandigheden de kosten van een procedure die de Wet op de rechtsbijstand (Wrb) voor eigen rekening laat (zoals de eigen bijdrage) tot de bijzondere noodzakelijke kosten dienen te worden gerekend die redelijkerwijs niet uit de verstrekte uitkering en de aanwezige draagkracht kunnen worden voldaan. Zie CRvB 23-11-1999, nrs. 98/5150 ABW e.a..

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Ten aanzien van de beoordeling of en voor welke procedures de kosten van rechtsbijstand noodzakelijk zijn lijkt de beleidsvrijheid beperkt te zijn. Want het is maar de vraag in hoeverre de mededeling van de CRvB dat "de kosten in beginsel voor bijstandsverlening in aanmerking komen indien sprake is van een toevoeging op grond van de Wrb" de ruimte laat om in beleidsregels hieraan een categoriale invulling te geven. Waarschijnlijk is de mogelijkheid om af te wijken van de Wrb slechts bedoeld om in individuele gevallen - gemotiveerd - te kunnen afwijken.

De Wrb kent naast de toevoeging nog een vorm van rechtsbijstand waarvoor kosten in rekening worden gebracht; verdergaande rechtsbijstand ten gevolge op een spreekuur. Bijstand voor deze eigen bijdragen moet evenwel worden afgeraden. Het zal namelijk niet meevallen om de noodzakelijkheid van deze kosten vast te stellen. Bovendien kan er ook van worden uitgegaan dat dergelijke bedragen wel uit de norm voldaan kunnen worden.

In geval de noodzaak van de behoefte aan rechtsbijstand is ontstaan door een tekortschietend besef van de verantwoordelijkheden van het bestaan (bijvoorbeeld niet reserveren terwijl het reeds belanghebbende reeds (lang) bekend was met het feit dat er gerechtelijke stappen genomen zouden moeten worden), is het te overwegen om de bijstand op grond van artikel 48 lid 2 onder b WWB in de vorm van een lening te verstrekken. Het niet hebben van een rechtsbijstandsverzekering moet niet als een tekortschietend besef van de verantwoordelijkheden voor bestaan gezien worden.

RICHTLIJN NR. B084 BABY- UITZET

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B084 Baby-uitzet

Artikel I

Richtlijn nr. B084 wordt als volgt ingevuld:

Omschrijving kosten

De kosten van een babyuitzet in verband met de geboorte van een kind. Zie paragraaf B7.17 onderdeel 4 voor zover de kosten betrekking hebben op duurzame gebruiksgoederen.

Voorliggende voorzieningen

Een lening van een commerciële bank of de gemeentelijke kredietbank.

Recht op bijzondere bijstand

De kosten van een babyuitzet behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken.

De volgende omstandigheid kan volgens de CRvB niet als bijzonder worden aangemerkt:

Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met aanwezige schulden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen aan de GSD. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de WWB af te wentelen. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW en CRvB 2 11 1999, nr. 98/973 NABW.

De volgende omstandigheden kunnen mogelijk wel als bijzonder worden aangemerkt:

Er bestaat een medische noodzaak voor het maken van de kosten.

In hoeverre de belanghebbende voor de kosten van een babyuitzet heeft kunnen reserveren zal individueel beoordeeld moeten worden. In het algemeen geldt dat de belanghebbende in ieder geval vanaf de vierde maand van de zwangerschap voor deze kosten heeft kunnen reserveren.

Het prijzenoverzicht van het Nibud geeft tevens een overzicht van de goederen waaruit een complete babyuitzet dient te bestaan. Uit de rapportage zal duidelijk moeten blijken over welke van deze goederen de belanghebbende nog niet beschikt.

Kosten van aangepaste kleding voor de moeder behoren tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kosten kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke bijstandsnorm en komen derhalve niet voor bijzondere bijstand in aanmerking.

Hoogte bijzondere bijstand

Bepaal de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand aan de hand van de volgende richtprijzen:

- Kledingpakket	€ 171,00
- Ledikantje	€ 122,00
- Matrasje	€ 52,50
- Dekentjes - 2 stuks	€ 43,50
- Lakentjes - 3 stuks	€ 27,50
- Zeiltje	€ 5,25
- Molton onderleggers - 2 stuks	€ 8,75
- Trappelzak	€ 15,50
- Babybadje	€ 16,50
- Kruik met zak - 2 stuks	€ 39,50
- Aankleedkussen	€ 11,25
- Box	€ 132,00
- Kinderstoel	€ 73,00
- Kinderwagen	€ 240,00
- Buggywagen	€ 117,00
Totaal basisuitzet (kleding, verzorging, babykamer)	€ 564,00

Indien de belanghebbende de kosten van de betreffende goederen niet kan voldoen uit bijstand ter hoogte van de richtprijzen is het nodig om hiervan af te wijken. Een en ander zal uit een nader onderzoek moeten blijken en is gebaseerd op rechtbankjurisprudentie inzake het gebruik van richtprijzen.

Vorm en betaling bijzondere bijstand

Verleen de bijzondere bijstand in de vorm van borgtocht indien de belanghebbende alleen onder deze voorwaarde een lening kan afsluiten bij een geldverstrekker (meestal de gemeentelijke kredietbank). Verleen de bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening indien borgtocht niet mogelijk is. Alleen wanneer er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden, is het mogelijk om de bijzondere bijstand om niet te verstrekken. Dit is bijvoorbeeld het geval indien reserveringsmogelijkheden in het verleden hebben ontbroken en er vanwege noodzakelijke leningen geen aflossingscapaciteit meer resteert. Zie over bijstand in de vorm van een geldlening en borgtocht ook paragraaf B9.3.

Betaal de toegekende bijzondere bijstand zo mogelijk geheel of gedeeltelijk direct aan de leverancier van de goederen. Dit om te voorkomen dat de bijstand aan andere zaken wordt besteedt of dat het een negatief banksaldo aanvult zonder dat de belanghebbende de bijstand ter bestrijding van de bijzondere kosten kan aanwenden.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

- De verplichting om uit de toegekende bijzondere bijstand de betreffende kosten te voldoen.
- De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen.
- Specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht (zie paragraaf B9.3 onder het kopje "Verplichtingen", onderdeel 9).

Draagkrachtpercentage

De draagkracht bedraagt in beginsel 100% van het in aanmerking te nemen inkomen (zie ook paragraaf 5.2).

Drempelbedrag

Bepaal het drempelbedrag volgens de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven inzake bijstandsverlening voor de kosten van een babyuitzet. Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.10 onderdeel 2.

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor de kosten van een babyuitzet is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar het oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantoonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

De kosten in verband met de geboorte van een kind behoren tot periodieke dan wel incidenteel

voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan (zie CRvB 02-11-1999, nr. 98/973 NABW).

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?

Periodieke dan wel incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan worden geacht voldaan te kunnen worden uit een inkomen ter hoogte van de bijstandsnorm, hetzij door middel van reservering, hetzij door gespreide betaling achteraf (zie CRvB 02-11-1999, nr. 98/973 NABW).

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

De geboorte van een kind is op zich zelf geen bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 35 lid 1 WWB.

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Gezien het oordeel van de CRvB dat voor de kosten van een babyuitzet gereserveerd of geleend moet worden, kunnen de mogelijkheden van belanghebbende tot het aangaan van een lening als een voorliggende voorziening beschouwd worden.

In de praktijk zal het college ingeval van een aanvraag om bijzondere bijstand voor de kosten van een babyuitzet vooral moeten beoordelen of er zich bijzondere omstandigheden voordoen en of er redenen zijn waardoor belanghebbende niet had kunnen reserveren voor deze kosten.

Bij bijzondere omstandigheden kan onder andere gedacht worden aan:

- geboorte van een meerling
- een onvrijwillige zwangerschap ten gevolge van een zedenmisdrijf
- hogere kosten ten gevolge van medische complicaties

In geval belanghebbende niet gereserveerd heeft, terwijl dit wel van hem verwacht zou mogen worden, dan kan het college ook besluiten bijstand in de vorm van borgtocht of een geldlening te verstrekken.

RICHTLIJN NR. B088 STOOKKOSTEN

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B088 Stookkosten

Artikel I

Richtlijn nr. B088 wordt als volgt ingevuld:

Verwarmingskosten

Betreft: Extra kosten van verwarming voor bijvoorbeeld reumapatiënten die een gelijkmatige, hogere temperatuur in huis behoeven.

Bijzondere bijstand is mogelijk op medische indicatie. Medisch advies wordt ingewonnen bij Argonaut. Argonaut vermeldt hoeveel graden de woning om medische redenen extra moet worden verwarmd.

Elke graad extra betekent 7% meerverbruik ten opzichte van normaal:

- aantal extra graden x 7% normaalverbruik = extra m³

- aantal extra m³ x de prijs per m³ = de meerkosten.

Kosten bedragen voor leveringstarief per m³ € 0,4397 en voor energiebelasting per m³ € 0,1580 excl. BTW is incl. BTW € 0,7113 per 1 januari 2009

Onderstaande tabel geeft het normaalverbruik naar type woning per jaar en het meerverbruik in m³ bij 1 t/m 5 graden extra.

Type woning	Soort verwarming	Normaal verbruik	Meerverbruik in m3 bij extra graden				
			+ 1	+ 2	+ 3	+ 4	+ 5
Vrijstaand	- cv	2460	172	344	516	688	880
	- lokaal	2085	146	292	438	584	730
2-onder-1-kap	- cv	1870	131	262	393	524	655
	- lokaal	1645	115	230	345	460	575
Rij: eindwoning	- cv	1695	119	238	357	476	595
	- lokaal	1300	91	182	273	364	455
Rij:tussenwoning	- cv	1385	97	194	291	388	485
	- lokaal	1200	84	168	252	336	420
Flat- /etagewoning	- cv	1175	82	164	246	328	410
	- lokaal	1115	78	156	234	312	390

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven inzake de verlening van bijstand voor extra stookkosten.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.11 onderdeel 5.

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor de extra stookkosten is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

De noodzaak voor het maken van extra stookkosten is ook in het geval er een medisch aanleiding is, niet altijd aanwezig. De CRvB stelt zich op het standpunt dat medisch nooit is bewezen dat de omgevingstemperatuur van invloed is op gewrichtsklachten, zodat in die gevallen hogere stookkosten niet noodzakelijk zijn (zie CRvB 01-06-2004, nr. 01/6390 NABW. Ook oordeelde de CRvB dat reumatisch klachten geen medisch noodzaak vormden voor een temperatuur hoger dan de normale kamertemperatuur (zie CRvB 15-07-2003, nrs. 00/5169 NABW e.a. en CRvB 24-04-2001, nrs. 99/3634 en 99/3635 NABW) en CRvB 29-08-2007, nr. 06/5344 WWB).

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet

Belanghebbende wordt geacht uit een inkomen ter hoogte van de bijstandsnorm de stookkosten te kunnen betalen. De kosten van extra stookkosten kunnen in aanmerking komen voor bijstandsverlening.

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

Een handicap kan een bijzondere (individuele) omstandigheid zijn waaruit de extra stookkosten voortvloeien (zie CRvB 18-04-2006, nrs. 05/2091 e.a.).

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Het college zal moeten beoordelen of belanghebbende aangewezen is op de extra warmte. Hierbij gaat het in wezen om een individuele beoordeling van de situatie van belanghebbende. Het college kan echter in beleidsregels formuleren in welke gevallen het college het aangewezen zijn op extra warmte vooronderstelt.

Omdat stookkosten behoren tot de algemene kosten van het bestaan waarin een inkomen op bijstandsniveau voorziet zullen alleen de meerkosten voor bijstandsverlening in aanmerking behoren te komen.

RICHTLIJN NR. B096 BEWASSING EN KLEDINGSLIJTAGE

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B096 Bewassing en kledingslijtage

Artikel I

Richtlijn nr. B096 wordt als volgt ingevuld:

Waskosten

Niet zelf kunnen wassen

Let op: hiermee wordt niet bedoeld de afwezigheid van een eigen wasmachine, maar vanwege medische beperkingen niet instaat zijn de eigen was te verzorgen. De belanghebbende die niet in staat is om zelf te wassen, kan de was laten verzorgen door familie, of door de wasserette.

- Door familie: Een vergoeding van belanghebbende aan de familie kan als bijzonder noodzakelijk worden aangemerkt tot een maximumbedrag per maand van € 13,25 (bedrag geldt per 01-01-2009 op grond van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 (Stcrt. 2008, 253) .
- Door de wasserette: De meerkosten boven de normale kosten (per wasbeurt: € 1,10) van wasverzorging zijn bijzonder noodzakelijk.

Bewoners van verzorgingshuizen

Alle waskosten zijn begrepen in de verzorgingsprijs. Het verzorgingshuis moet voor alle was zorgen zonder de bewoners daarvoor extra te laten betalen.

In een aantal verzorgingshuizen zorgen de bewoners zelf voor de was, en ontvangen hiervoor dan, naast het zak- en kleedgeld, een vast bedrag per maand. In de praktijk blijkt dit bedrag niet toereikend bij incontinentie, of als de bejaarde de was niet kan laten verzorgen door de familie maar is aangewezen op de wasserette. De meerkosten zijn echter niet bijzonder noodzakelijk: een bewoner kan nooit worden verplicht zelf voor de was te zorgen.

Dus: geen bijzondere bijstand voor waskosten van bewoners van bejaardenoord.

Bewoners van verpleeginrichtingen

De waskosten zijn niet begrepen in de verpleegprijs. De kosten die de inrichting aan de belanghebbende in rekening brengt zijn bijzonder noodzakelijk. Bijzondere bijstand kan zijn aangewezen. Hierbij worden de bedragen gehanteerd zoals deze gelden voor iemand die niet zelf de was kan doen.

Extra bewassingkosten

Naast waskosten kan er ook bijstand worden verleend voor extra bewassingkosten. Dit zijn meerkosten door bijvoorbeeld incontinentie.

Mate van incontinentie	in de inrichting	niet in de inrichting
Incidenteel incontinent (= een of enkele malen per week, gebruik hulpmiddel(en) mogelijk)	€ 123,00	€ 246,00
Regelmatig incontinent (= overwegend 's nachts, gebruik hulpmiddel(en) mogelijk)	€ 232,00	€ 464,00
Voortdurend incontinent (= dag en nacht (vrijwel geen opvang mogelijk), geen gebruik urinaal e.d. mogelijk	€ 317,00	€ 634,00

Voor < 15-jarigen geldt 3/4 van de vermelde bedragen.

De kosten van bewassing dienen te worden vastgesteld door Argonaut (indien nog niet vastgesteld). De door Argonaut gegeven meerkosten worden jaarlijks geïndexeerd (indexering op basis van de consumentenprijsindex alle huishoudens van het CBS).

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven inzake bijstandsverlening voor de kosten van bewassing en ten gevolge van kledingslijtage.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.11 onderdeel 3.

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor de kosten van bewassing en ten gevolge van kledingslijtage is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar het oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB).

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

De kosten van bewassing en ten gevolge van kledingslijtage kunnen bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan zijn indien zij worden veroorzaakt door lichamelijke gebreken (zie CRvB 15-07-2003, nr. 00/5116 NABW).

Hoewel het gebruik van zelf het gevolg kan zijn van een lichamenlijk gebrek, hoeft dit niet altijd te leiden tot extra bewassing en extra slijtage. Zo leidt het gebruik van crèmes die worden voorgeschreven bij klachten van het bewegingsapparaat niet tot extra waskosten (zie CRvB 15-07-2003, nrs. 00/5169 NABW e.a.).

Indien belanghebbende in een inrichting verblijft en voor een bepaald bedrag de was kan uitbesteden aan die inrichting, dan zijn de kosten voor het wassen niet hoger dan het bedrag dat belanghebbende verschuldigd is om de was uit te besteden aan de inrichting (zie CRvB 26-09-2006, nrs. 05/1709 NABW e.a.).

2. Betreft het kosten waarin de algemene bijstand voorziet?

Tot de algemeen voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan behoren ook de kosten van bewassing en kleding. In het kader van de bijstandverlening zal het dus uitsluitend gaan om de meerkosten ten opzichte van het bedrag dat een ieder uit een bepaalde inkomensklasse per jaar uitgeeft aan dergelijke kosten (zie CRvB 15-07-2003, nr. 00/5116 NABW).

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Voor de kosten van bewassing en ten gevolge van slijtage zijn er geen specifieke (landelijke) voorzieningen. Ter voorkoming van extra bewassing bestaat er op grond van de Regeling zorgverzekering wel recht op incontinentie-absorptiemiddelen.

Het college zal moeten beoordelen of belanghebbende hoger noodzakelijke kosten van het bestaan heeft en/of aangewezen is op deze voorzieningen. Hierbij gaat het in wezen om een individuele beoordeling van de situatie van belanghebbende. Het college kan echter in beleidsregels formuleren in welke gevallen het college het aangewezen zijn op voorzieningen vooronderstelt.

Omdat bewassing en kleding behoort tot de algemene kosten van het bestaan waarin een inkomen op bijstandsniveau voorziet zullen alleen de meerkosten voor bijstandverlening in aanmerking behoren te komen.

RICHTLIJN NR. B101 DUURZAME GEBRUIKSGOEDEREN EN INRICHTINGSKOSTEN

Het college van burgemeester en wethouders,
Gelet op artikel 35 eerste lid Wet werk en bijstand (WWB)

Besluit

Vast te stellen de gewijzigde invulling van richtlijn nr. B101 Duurzame gebruiksgoederen en inrichtingskosten

Artikel I

Richtlijn nr. B101 wordt als volgt ingevuld:

Omschrijving kosten

De kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten. Voorbeelden hiervan zijn: wasmachine, koelkast, huisraad en vloerbedekking.

Voorliggende voorzieningen

Een lening van een commerciële bank of de Stadsbank Midden Nederland (SMN). De kredietbank verstrekt leningen ongeacht de leeftijd van de aanvrager, echter vanaf 70 jaar zal vrijwel altijd een borgstelling worden verlangd.

In sommige gevallen kan de Wet maatschappelijke ondersteuning een voorliggende voorziening zijn. Denk bijvoorbeeld aan de situatie waarin vloerbedekking moet worden vervangen omdat de belanghebbende last heeft gekregen van COPD.

Recht op bijzondere bijstand

De kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten behoren tot de incidenteel voorkomende algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan. Deze kunnen worden voldaan uit een inkomen ter hoogte van de toepasselijke uitkering algemene bijstand door middel van reservering dan wel gespreide betaling achteraf. Dit betekent dat er in beginsel geen bijstandsverlening mogelijk is voor deze kosten. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval kan er van deze regel worden afgeweken. Indien de betreffende kosten voorzienbaar waren, versterkt dit het argument dat belanghebbende wordt geacht hiervoor te reserveren.

De volgende omstandigheden kunnen volgens de CRvB niet als bijzonder worden aangemerkt:

- Het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte, in verband met aanwezige schulden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen aan de GSD. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de WWB af te wentelen. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW en CRvB 2-11-1999, nr. 98/973 NABW.
- Het feit dat eerder bijzondere bijstand is toegekend voor de kosten van een kinderbedje. Zie CRvB 16-03-1999, nr. 97/11553 ABW.

De volgende omstandigheid kan mogelijk wel als bijzonder worden aangemerkt:

- Er bestaat een medische noodzaak voor het maken van de kosten.
- Ook kan als bijzondere omstandigheid gelden voor het niet kunnen reserveren omdat het eerder genoten inkomen, gezien de omstandigheden, onvoldoende reservering toeliet: de overgang van de ROA-woning naar een zelfstandig huisvesting omdat voorheen genoten ROA-uitkering vaak onvoldoende ruimte voor reservering zal hebben geboden.

Hoogte bijzondere bijstand

Bepaal de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand aan de hand van de volgende richtprijzen:

1. Woonkamer

Bergmeubel	€ 884,00
Eethoek	
- Tafel	€ 203,00
- Stoel per stuk	€ 71,00
Salontafel	€ 114,00
Zitcombinatie / bankstel	€ 1.031,00
Lamp per stuk	€ 19,75
2. Keuken

Kookfornuis	€ 373,00
Koelkast	€ 429,00
Wasautomaat	€ 600,00
Stofzuiger	€ 119,00
Keukeninventaris (incl. pannen)	€ 191,00
Bestek t.b.v. 8 personen	€ 95,00
Servies en glas	€ 124,00
Werk-, was- en strijkmiddelen (incl. trap)	€ 139,00
3. Slaapkamers

Bed	
- 1-persoons	€ 186,00
- 2-persoons	€ 548,00
Matras	
- 1-persoons	€ 113,00
- 2-persoons	€ 186,00
Dekbed en 2 overtrekken	
- 1-persoons	€ 111,00
- 2-persoons	€ 168,00
Kussen	€ 17,00
4. Vloerbedekking

Per meter - 4 meter breed	€ 111,00
5. Gordijnen	
Woonkamer - per meter (incl. maakloon en rails)	€ 21,00
Andere ruimten - per meter	€ 12,50
Vitrage - per meter	€ 12,50
6. Opknapbeurt	
Behang - per rol	€ 10,25
Muurverf - per 5 liter	€ 30,25
Houtverf - per liter	€ 14,50
Voor ontbrekende prijzen zie Prijzengids NIBUD	
7. Maximale totaalvergoeding	
Alleenstaande	
- kamerbewoner	€ 1.507,00
- zelfstandig gehuisvest	€ 2.897,00
Gezin	
- 2 personen (echtpaar of ouder met kind)	€ 4.864,00
- per extra kind	€ 733,00
Maximaal totaalbedrag per gezin	€ 7.060,00

Indien de belanghebbende de kosten van de betreffende goederen niet kan voldoen uit de bijstand ter hoogte van de richtprijzen is het nodig om hiervan af te wijken. Een en ander zal uit een nader onderzoek moeten blijken en is gebaseerd op rechtbankjurisprudentie inzake het gebruik van richtprijzen.

Vorm en betaling bijzondere bijstand

Verleen de bijzondere bijstand in de vorm een geldlening. Alleen wanneer er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden, is het mogelijk om de bijzondere bijstand om niet te verstrekken. Zie over bijstand in de vorm van een geldlening en borgtocht ook paragraaf B9.3.

Betaal de toegekende bijzondere bijstand zo mogelijk geheel of gedeeltelijk direct aan de leverancier van de goederen. Dit om te voorkomen dat de bijstand aan andere zaken wordt besteedt of dat het een negatief banksaldo aanvult zonder dat de belanghebbende de bijstand ter bestrijding van de bijzondere kosten kan aanwenden.

Aan de bijstand verbonden verplichtingen

Verbind indien nodig een of meer van de volgende verplichtingen aan de toe te kennen bijzondere bijstand:

- De verplichting om uit de toegekende bijzondere bijstand de betreffende kosten te voldoen.
- De verplichting om betalingsbewijzen te overleggen.
- Specifieke verplichtingen in verband met het feit dat de bijstand wordt verleend in de vorm van een geldlening of borgtocht (zie paragraaf B9.3 onder het kopje "Verplichtingen", onderdeel 9).

Draagkracht

De draagkracht bedraagt in beginsel 100% van het in aanmerking te nemen inkomen (zie ook paragraaf B7.3).

Drempelbedrag

Bepaal het drempelbedrag conform de hoofdregel (zie paragraaf B7.3).

Aangepast bed

Met een aangepast bed wordt bedoeld een aan hoofd- en voeteneinde verstelbare (senioren-)bedden.

1. Voor zelfstandig wonenden.

De kosten zijn uitsluitend (bijzonder) noodzakelijk indien een aangepast bed medisch noodzakelijk is. De voorliggende voorziening, beperkt tot bedlegerigheid, is het ziekenfonds. Indien er sprake is van een medische noodzaak, zonder dat sprake is van (volstrekke) bedlegerigheid, kan bijzondere bijstand zijn aangewezen.

Hiermee wordt als volgt omgegaan:

- Een advies van Argonaut wordt alleen gevraagd als de medische noodzaak niet al duidelijk is, bijvoorbeeld aan de hand van een Wmo-voorziening of een verklaring van de specialist (niet: de huisarts)
- Bijzondere bijstand in de kosten van het medisch noodzakelijke aangepaste bed wordt als bijstand om niet verstrekt.

2. Voor ouderen in een verzorgingshuis.

Uitgangspunt: bij opname geldt een seniorenbed als algemeen noodzakelijk. Opname is in de regel voorzienbaar, zodat men kan reserveren. Dus: geen extra bijstand. Indien individualiserend bijstand wordt verstrekt, is dat in beginsel leenbijstand.

3. Hoogte van de bijstand

Voor de hoogte van een aangepast/verstelbaar seniorenbed gelden de volgende richtprijzen:

- 1-persoons: € 1.019,00
- 2-persoons: € 2.035,00

Artikel II

De invulling van deze gewijzigde richtlijn treedt in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Met ingang van deze datum wordt de eerder op 1 april 2008 vastgestelde richtlijn ingetrokken.

Besloten in de vergadering van 21 april 2009

Burgemeester van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs

De secretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon

Bekend gemaakt op:

28 mei 2009

De gemeentesecretaris
mr. A.C.J.M. de Kroon

Toelichting:

In deze richtlijn wordt het beleid aangegeven inzake het verstrekken van bijzondere bijstand voor de kosten van duurzame gebruiksgoederen en overige inrichtingskosten.

Deze richtlijn is in het handboek WWB te vinden in: paragraaf B7.17 onderdeel 4.

Overwegingen

De juridische grondslag voor het recht op bijzondere bijstand voor inrichtingskosten is gelegen in artikel 35 lid 1 WWB.

Bijzondere bijstand kan worden verstrekt ter vergoeding van (bijzondere) kosten in het individuele geval die naar het oordeel van het college niet betaald kunnen worden uit de algemene bijstand (of een daarmee in hoogte vergelijkbaar inkomen), de langdurigheidstoelage of de bij belanghebbende aanwezige draagkracht. Daarnaast geldt dat geen recht op bijzondere bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening (artikel 15 lid 1 WWB). Voor inrichtingskosten zal in sommige gevallen de Wmo als een voorliggende voorziening zijn aan te merken. In het geval de inrichtingskosten duurzame gebruiksgoederen betreffen is een lening bij een commerciële bank of GKB als voorliggende voorziening te beschouwen.

Voor de beantwoording van de vraag of er recht bestaat op bijzondere bijstand zullen daarom telkens in het individuele geval de volgende vier vragen beantwoord moeten worden (CRvB 28-05-2002, nr. 99/6309 NABW).

1. Betreft het (aantonbare) noodzakelijke kosten van het bestaan?

Inrichting van een woning kan als noodzakelijk worden gezien. Het college mag daarbij geen onderscheid maken naar categorieën van belanghebbende voor wie woninginrichting wel en voor wie woninginrichting niet noodzakelijk wordt geacht (zie CRvB 28-09-1999, nr. 98/8862 NABW). Of bepaalde kosten van woninginrichting in een concreet geval noodzakelijk zijn hangt af de omstandigheden van belanghebbende. Het college kan uitgaan van de goedkoopst adequate voorziening.

Van belanghebbende mag verwacht worden dat hij, om de noodzaak van de kosten te kunnen aantonen, te vervangen duurzame gebruiksgoederen laat controleren door het college (zie CRvB 01-06-2004, nr. 02/1001 NABW).

2. Betreft het kosten waarin wordt voorzien?

De kosten van de aanschaf, vervanging of reparatie van duurzame gebruiksgoederen moeten worden gezien als algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan, welke in beginsel uit de bijstandsnorm dienen te worden bestreden, door reservering of gespreide betaling achteraf (zie TK 2002-2003, 28 870, nr. 3, p.74-75 en CRvB 25-04-2006, nr. 05/922 NABW). Overige inrichtingskosten zijn te beschouwen als incidenteel voorkomende noodzakelijke kosten van het bestaan, welke ook in beginsel uit de bijstandsnorm dienen te worden bestreden, door reservering of gespreide betaling achteraf (zie CRvB 13-06-2006, nr. 05/4554 WWB).

De bijstandsnorm is bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met

inbegrip van de component reservering en wordt daarvoor in beginsel toereikend geacht. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimum inkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Dat is ook de reden dat personen van 65 jaar en ouder én personen jonger dan 65 jaar zonder perspectief op arbeid een hogere norm hebben (artikel 22 WWB of langdurigheidstoeslag op grond van artikel 36 WWB). Evenals de hogere norm voor personen van 65 jaar en ouder is ook de langdurigheidstoeslag dan ook niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het betreft dus een generieke inkomensondersteunende maatregel die, evenals de bijstandsnormen, op landelijk niveau is geregeld.

3. Is er sprake van bijzondere omstandigheden?

Bij inrichtingskosten zou een bijzondere omstandigheid gelegen kunnen zijn in de situatie dat belanghebbende niet in de gelegenheid is geweest om te reserveren.

Langdurig aangewezen zijn op een inkomen op bijstandsniveau zet de financiële positie van belanghebbende onder druk waardoor er aanleiding kan zijn om te veronderstellen dat de reserveringsmogelijkheden na verloop van tijd nog maar zeer beperkt aanwezig zijn. Het ontvangen van een langdurigheidstoeslag kan daar (weer) verandering in brengen.

4. Het ontbreken van reserveringsruimte, in verband met aanwezige schulden en de daaruit voortvloeiende betalingsverplichtingen, is overigens niet voldoende om bijzondere omstandigheden aan te nemen. Het gaat immers niet aan om schulden, dan wel het ontbreken van (voldoende) reserveringsruimte als gevolg daarvan, op de WWB af te wentelen (zie CRvB 2-11-1999, nr. 98/973 NABW).

Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige draagkracht? (middelentoets)

Zie voor de draagkrachtregels paragraaf B7.3 onderdeel 2 en paragraaf B7.3 onderdeel 3 van het handboek WWB en de daarin opgenomen richtlijnen B137 en B063.

Artikel 51 lid 1 WWB bepaalt dat bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen gegeven kan worden in de vorm van een geldlening, borgtocht of als een bedrag om niet. Uit het duurzame karakter van deze gebruiksgoederen leidt de CRvB af dat bijstand in de vorm van een lening of borgtocht de voorkeur geniet boven bijstand om niet. Zie bijvoorbeeld CRvB 03-09-2002, nr. 99/4518 NABW en CRvB 05-11-2002, nr. 00/3303 NABW. Eerst wanneer er voor belanghebbende feitelijk geen mogelijkheden bestaan om te lenen of de lening terug te betalen, is bijstand om niet de aangewezen vorm. Dat belanghebbende vanwege het aflossen op de lening geen reserveringscapaciteit meer zal hebben is daarbij geen reden om de bijstand om niet te verstrekken (zie CRvB 05-07-2005, nr. 03/3568 NABW). Bijstand voor inrichtingskosten welke niet zien op duurzame gebruiksgoederen (bijvoorbeeld verf) dient in beginsel volgens de hoofdregel van artikel 48 lid 1 WWB om niet gegeven te worden (zie CRvB 14-05-2002, nrs. 99/3810 en 01/5052 NABW en CRvB 17-02-2004, nr. 01/5559 NABW).

Het college moet zich er wel van vergewissen dat de gehanteerde richtprijzen in het concrete geval een reëel bedrag aan bijstand oplevert. Zie over het gebruik van richtprijzen verder paragraaf B7.3 onderdeel 6.2 van het handboek WWB.